

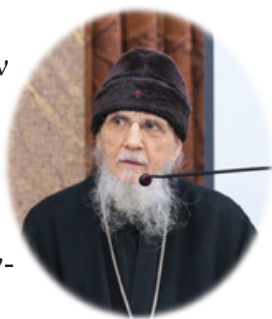
Συνεστίασις Εὐγνωμοσύνης Α'
Τρίτη, Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν,
9η Μαρτίου 2016 ἐκ. ἡμ.
† Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων
Φυλῆ Ἀττικῆς

Προσλαλιὰ Εὐγνωμοσύνης

† Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·
Συνεργάτες, Συνδιάκονοι καὶ Συνοδοιοῦροί·

Ἡ Ἐκδήλωσίς μας αὐτῆ, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν μορφή αὐτῆ, μία **Ἐκδήλωσις Εὐγνωμοσύνης** τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας, υπενθυμίζει ὅτι ἡ κάθε Μητρόπολις καὶ ἡ κάθε Ἑνορία ὀφείλει νὰ ἀναπτύσῃ τὸ **Διακονικὸ Πνεῦμα** τοῦ Εὐαγγελίου, ὀφείλει νὰ εἶναι πρότυπο κέντρο **Ἐθελοντικῆς Προσφορᾶς**.

Ἀπόψε, ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐμπνεύσουμε καὶ ἐνισχύσουμε ἐτι περισσότερο τὸν **Ἐθελοντισμό,** ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστοκεντρικός, δηλαδὴ θεμελιώνεται καὶ συνεχῶς τροφοδοτεῖται μυστικὰ ἀπὸ τὴν ἐκούσια Θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος μας, τὴν Σταύρωσι καὶ τὴν Ἀνάστασί Του.

Ὁ Κύριός μας ἦταν καὶ εἶναι ὁ **Πρῶτος Ἐθελοντής,** ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδίδαξε ἐμπράκτως τὸν **κενωτικὸ καὶ διακονικὸ** χαρακτήρα, ὄχι μόνο τῆς Ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ καθολικώτερα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, δέκα ἕξι αἰῶνες πρὶν, χαρακτηρίζει ὡς **Ἐθελοντὴν** τὸν «Μονογενῆ τοῦ Θεοῦ Λόγον», ὁ ὁποῖος «Θεὸς ὑπάρχων καὶ ἐκ Θεοῦ», ἐκένωσεν / ἔταπεινώσεν

Ἐαυτὸν καὶ κατήλθεν «Ἐθελοντῆς, εἰς ὅπερ οὐκ ἦν» καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἔλαβε δούλου μορφήν, «γεγονὼς ὑπήκοος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ μέχρι θανάτου» (PG τ. 69, στλ. 376D, εἰς τὴν Γένεσιν, 7).

Ἄν θέλουμε νὰ ὀρίσουμε τὸν Ἐθελοντισμὸ ἐπιγραμματικὰ καὶ περιεκτικὰ, τότε θὰ χαρακτηρίσουμε ὡς Ἐθελοντισμὸ *τὴν ὀργανωμένην προσφορὰ ὑπηρεσιῶν στὸ κοινωνικὸ σύνολο, χωρὶς τὴν ἀπαίτησι ἀνταλλάγματος.*

Στὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὄραμα αὐτὸ κινουμένη, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις μας ἔχει δραστηριοποιηθῆ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς Της καὶ ἔχει τὴν εὐλογία καὶ δωρεὰ νὰ περιλαμβάνη στοὺς κόλπους Της ἕναν μεγάλο ἀριθμὸ προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐργάζονται ἐθελοντικά.

Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη, στοιχοῦντες στὴν *Παρακαταθήκη* τοῦ Ἀειμνήστου Πατρός, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 2013), νὰ ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀδελφούς μας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο προσέφεραν καὶ προσφέρουν θυσιαστικὰ στὸ ποιμαντικὸ, ἀνθρωπιστικὸ καὶ πολιτισμικὸ Πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀπόψε, θὰ ἀπονείμουμε τιμητικὰς διακρίσεις, ὡς ἐλάχιστη – ἀλλὰ συμβολικὴ ἐκφρασι–εὐγνωμοσύνης σὲ δώδεκα μόνον ἐκ τῶν Ἐθελοντῶν μας.

Δὲν λησμονοῦμε, οὔτε –μὴ γένοιτο– ὑποτιμοῦμε τοὺς πολλοὺς ἄλλους, παλαιότερους καὶ νεωτέρους, ἐφ' ὅσον ὅλοι εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὰς *Δέλτους Εὐγνωμοσύνης* τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Στίς ἐπόμενες *Συνεστιάσεις Εὐγνωμοσύνης*, οἱ ὁποῖες ἔχουν προγραμματισθῆ, θὰ τιμηθοῦν ἅπαντες οἱ **Συνεργοί, Συνδιάκονοι** καὶ **Συνοδοιπόροι** μας στὸ θυσιαστικὸ-ἐθελοντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, ζῶντες καὶ κεκοιμημένοι.

Εἶθε, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, νὰ δοξάζεται –διὰ μέσου ἡμῶν τῶν ἐλαχίστων– ὁ Μόνος Ἐθελοντῆς καὶ Διάκονος ἡμῶν, ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστὰς Κύριός μας, μαζὶ μὲ τὸν Φιλάνθρωπο Πατέρα καὶ τὸ Πανάγαθο Ἅγιο Πνεῦμα, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

+

Τῷ δὲ Θεῷ
δόξα καὶ εὐχαριστία!